

Når vi taler om regelforenklinger, er der imidlertid den hage ved det, at man ikke både kan have et gennemskueligt, forståeligt og effektivt system og samtidig et millimeterretfærdigt system. Desværre er disse kriterier og målsætninger ikke 100 pct. forenelige, og der vil derfor være både forbedringer og mindre ulemper ved forslaget. Sådan er det med alle former for regelforenklinger, vil jeg gerne gøre dem opmærksom på, som altid snakker om regelforenklinger, for regelforenklinger mindsker netop det administrative, tunge og meget arbejdskrævende, og derfor er det jo også, at man netop kommer ind på, at man er nødt til at samle det sammen i klumper for at nå dette retfærdige system.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at vi med dette lovforslag skaber en højere grad af gennemskuelighed og ensartethed og et effektivt a-kassesystem, og vi vil derfor anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling og håbe, at vi kan få en hurtig behandling, således at vi kan få gennemført disse nødvendige regelforenklinger, som alle taler om.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre er naturligvis altid at finde dér, hvor det handler om at lave regelforenklinger, der letter bureaukratiet og giver den enkelte bedre indseende med de regler i lovgivningen, der gælder for ham, og det grundsynspunkt har vi naturligvis også i relation til lov om arbejdsløshedsforsikring, når den står på dagsordenen.

Det vil jeg gerne til en start slå fast, og når jeg så har gjort det, bliver jeg nødt til at sige, at vi i Venstre faktisk er noget forundrede over dette lovforslag, som arbejdsministeren nu fremsætter kort før folketingsårets afslutning, og vi er forundrede af tre grunde.

For det første har Verner Sand Kirk-udvalgets rapport, der jo ligger til grund for lovforslaget, været kendt siden juli 1994. Så ønskede regeringen en grundig, seriøs og sammenhængende debat om et mere forenklet regelgrundlag, må man undre sig over, at arbejdsministeren ikke på et meget tidligere tidspunkt har fremsat et forslag, som vi kunne give en grundig behandling i Folketinget.

Det fører mig så direkte videre over i den anden indvending, for det er jo en noget sparsom buket, der er plukket blandt rapportens i alt 47 forslag, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at var det Venstre, der var gået på blomsterplukkeri, ville vi have sammensat en noget anderledes buket.

Vi er f.eks. dybt bekymrede over, at man nu, uden samtidig at foretage en mere gennemgribende revision af dagpengesystemet, lempet reglerne for generhvervelse af dagpengereetten og de facto gør det lettere for folk permanent at indrette sig på en måde, hvor supplerende dagpenge udgør en stor del af forsørgelsesgrundlaget. I en tid med beskæftigelsesfremgang er det helt forkert at forringe incitamentet til at være aktiv jobsøgende og selvhjulpne. Det er det modsatte, Danmark har brug for, og dermed er jeg også nået frem til den tredje og afgørende grund til, at vi er stærkt skeptiske over for dette lovforslag.

Vi er nemlig mange – og jeg forstår på den offentlige debat, at det også gælder i regeringens egen midte – der mener, at der er brug for en egentlig dagpengereform, og man må derfor spørge sig selv, om dette lovforslag forbedrer eller forringer udsigterne til, at en mere gennemgribende reform af dagpengesystemet kan forhandles og vedtages her i Folketinget i næste samling. Jeg er desværre tilbøjelig til at tro det sidste, for forslaget præsenteres som en administrativ lettelse for a-kasserne, men hvad er det for en administrativ lettelse, der går ud på, at vi nu 5 minutter i 12 vedtager nye regler, der skal omsættes i nye ministerielle forskrifter og i nye administrative rutiner i a-kasserne, hvis vi allerede om kort tid ændrer reglerne mere principielt i dybden? Faktisk er der jo dele af det lovforslag, vi har til behandling her i dag, som først træder i kraft ved årsskiftet 1995-96, og inden da kunne man da håbe, at reglerne på andre punkter var ændret mere gennemgående. Det er i hvert fald fortsat Venstres forhåbning, og jeg forstår, at det er et ønske, som i nogen grad også deles af økonomiministeren.

Derfor må jeg spørge arbejdsministeren, om det er et falsk håb, vi nærer. Ønsker regeringen ikke en diskussion om en mere gennemgribende revision af dagpengesystemet? Hvis regeringen gør det, var det så ikke bedre at lade disse såkaldte forenklingsforslag indgå i overvejelserne herom?

Man får i modsat fald let den mistanke, at det her handler om at vise lidt hurtig handlekraft i en situation, hvor dagpengesystemet vedvarende udsættes for kritik og krav om reelle forandringer.

Det vil naturligvis glæde mig, hvis arbejdsministeren kan gøre denne mistanke til skamme, men jeg må altså sammenfattende sige, at vi i Venstre ikke her i dag kan give noget tilsagn om